

NY ANSÖKAN OM UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Sökande

, medborgare i Iran

Ombud:

Tidigare beslut om avvisning

Utlänningsnämnden 2000-06-20 i ärende

Utlänningsnämndens beslut

Nämnden avvisar ansökningen. Handlingarna överlämnas till
Migrationsverket för vederbörlig handläggning.

Nämndens beslut den 9 april 2002 att inställa verkställigheten upphävs.

Detta beslut får inte överklagas.

I beslutet kan finnas uppgifter som är föremål för sekretess enligt 7 kap. 14 §
sekretesslagen (1980:100).

Yrkanden m.m.

Utlänningsnämnden avslog den 20 juni 2000

överklagande av Migrationsverkets beslut att avvisa henne till Tyskland med stöd av Dublinkonventionen. Nämnden har vid tre tillfällen, senast den 14 januari 2002, avslagit nya ansökningar om uppehållstillstånd från

har nu återigen i en ny ansökan yrkat att hon skall beviljas uppehållstillstånd. Som stöd för sin ansökan åberopar politiska skäl, humanitära skäl samt anknytning till sin make .. Hon yrkar även att anknytningsutredning skall företas i ärendet.

är sedan ett år tillbaka sammanboende med som har permanent uppehållstillstånd i Sverige. Vid tidpunkten för giftermålet var hon skild från sin man i Iran. Hon har till stöd för detta gett in en dom avseende äktenskapsskillnad. Hennes nye make mår dåligt psykiskt och fysiskt. Han skulle inte klara av om hon avvisades till Tyskland. har varit politiskt aktiv i Iran som en av Shahens närmaste män. Sedan talibanerna förlorat makten i Afghanistan tror även islamisterna i Iran att de skall förlora makten varför de trakasserar före detta anhängare till Shahren. har mottagit ett flertal telefonsamtal nattetid men när han svarat har personen lagt på. och är övertygade att dessa trakasserier beror på att han har varit politiskt aktiv i Iran. när också psykiskt dåligt på grund av den pressade situation hon lever under.

har gett in två brev från sin make i vilka han bl.a. skriver att han som svensk medborgare har rätt att gifta sig och leva tillsammans med sin fru. Hans bakgrund gör att en avvisning till Tyskland av hustrun skulle få svåra och skadliga konsekvenser för såväl honom som henne. Han har de senaste månaderna känt sig hotad till livet. En av hans politiska bundsförvanter har nyligen avrättats i Iran. En annan kontakt har i USA utsatts för ett livshotande attentat. Detta har lett till att hans psykiska hälsa har försämrats avsevärt och han är beroende av sin hustrus praktiska hjälp och stöd. En avvisning till Tyskland skulle innebära att tyska myndigheter skulle få kännedom om . Att han har förlitat sig på svenska myndigheter innebär inte att han har motsvarande förtroende för tyska myndigheter.

Ett läkarintyg utfärdat den 15 februari 2002 av ST-läkaren vid läkarmottagningen har getts in för att styrka hälsotillstånd.

I ärendet är upplyst att tyska myndigheter den 30 januari 2002 återtagit sin accept att återta Dublinkonventionen.

Utlänningsnämnden beslutade den 9 april 2002 att inställa verkställigheten av beslutet om avvisning.

Skäl

Beslutet om avvisning vann laga kraft genom nämndens beslut den 20 juni 2000. Beslutet kan inte överklagas. Det kan inte heller omprövas.

Som nämnts tidigare har nämnden även avslagit tre nya ansökningar om uppehållstillstånd från .

En ny ansökan om uppehållstillstånd från en utlänning som skall avvisas enligt ett beslut som har vunnit laga kraft prövas enligt 2 kap. 5 b § utlänningslagen (1989:529). Enligt denna bestämmelse får en ny ansökan om uppehållstillstånd bifallas endast om ansökan grundar sig på omständigheter som inte prövats tidigare och om utlänningen är skyddsbehövande eller det annars skulle strida mot humanitetens krav att verkställa beslutet om avvisning.

Nämnden gör följande bedömning.

reste in i Sverige den 4 eller 5 september 1999 och ansökte om asyl den 7 september samma år. Dåvarande Statens invandrarverket avvisade genom beslut den 8 april 2000 och förordnade att avvisningen skulle ske till Tyskland. Utlänningsnämnden fastställde beslutet den 20 juni 2000.

Beslutet att avvisa till Tyskland är fattat med stöd av Dublinkonventionen efter det att tysk myndighet accepterat att återta . Denna accept har nu återtagits, vilket innebär att svenska myndigheter inte längre kan avvisa till Tyskland utan har skyldighet att pröva hennes asylansökan. Frågan är då om detta skall ske inom ramen för institutet ny ansökan enligt 2 kap. 5 b § utlänningslagen eller på annat sätt.

ansökan om asyl har tidigare inte prövats med hänvisning till att det ålegat tyska myndigheter att göra detta. Någon utredning avseende grunderna för ansökningen har inte företagits av Migrationsverket. Enligt nämndens mening saknas det därför förutsättningar att inom ramen för institutet ny ansökan pröva . Isbehov (jfr. Utlänningslagen - Vägledande beslut, N 347-97 och 362-99). Därtill kommer att har rätt till en tvåinstansprövning av sin asylansökan (Utlänningslagen - Vägledande beslut, UN 365-99).

Som tidigare nämnts förutsätter ett bifall till en ny ansökan - utöver att den sökande är skyddsbehövande - att det skulle strida mot humanitetens krav att verkställa avvisningen. Utlänningsnämnden har i ett annat vägledande beslut

slagit fast att den omständigheten att ett tidigare beslut om avvisning inte kan verkställas får anses utgöra tillräcklig grund för prövning inom ramen för institutet ny ansökan (Utlänningslagen - Vägledande beslut, UN 347-97). Fallet gällde en avvisning till Iran beträffande en person som ansågs ha särskild anknytning dit och således vägrades asyl med stöd av 3 kap. 4 § första stycket 5 utlänningslagen. Vid prövningen av den nya ansökningen konstaterades att det särskilt på grund av sökandens långa vistelsetid i Sverige och verkställighetsproblematiken inte var rimligt att längre vidhålla avvisningsbeslutet. Sökanden beviljades därför uppehållstillstånd på grund av humanitära skäl och beslutet om avvisning upphävdes.

Enligt nämndens mening är i föreliggande fall situationen annorlunda jämfört med UN 347-97. I det sistnämnda fallet har nämnden - med beaktande av olika omständigheter, bl.a. vistelsetid och verkställighetsproblem - gjort en bedömning om det varit motiverat av humanitära skäl att vidhålla avvisningsbeslutet och således förnya försöken att verkställa avvisningen. I det nu aktuella fallet kan konstateras att avvisningsbeslutet överhuvudtaget inte kan verkställas på grund av att förutsättningarna för en tillämpning av Dublinkonventionens regler har fallit. Avvisningsbeslutet saknar verkan och kan inte åberopas av svenska myndigheter.

Det sagda leder nämnden till den slutsatsen att förutsättningar saknas att pröva ansökan inom ramen för 2 kap. 5 b § utlänningslagen. Ansökningen skall därför avvisas. Handlingarna bör överlämnas till Migrationsverket för vederbörlig handläggning.

Vid nu angivna förhållanden saknar nämnden behörighet att uttala sig i frågan om inhibition. Nämndens beslut den 9 april 2002 att inställa verkställigheten av avvisningsbeslutet skall därför upphävas.

ordförande

ordförande
/

föredragande

I avgörandet har även deltagit, förutom ordförandena